بسم الله الرحمن الرحیم

دیدگاه قرآن کریم درباره جهان هستی

(کهکشان ها، ستارگان، سیارات، سحابی ها)

<..>

۱- سوره الانبیاء آیات اول ، وسط ، پایانی

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِی غَفْلَهٍ مُّعْرِضُونَ (۱)

حساب مردم به آنان نزدیک شده، در حالی که در غفلتند و روی گردانند!

مَا یَأْتِیهِم مِّن ذِکْرٍ مِّن رَّبِّهِم مُّحْدَثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ یَلْعَبُونَ (۲)

هیچ یادآوری تازه ای از سوی پروردگارشان برای آن‌ها نمی‌آید، مگر آن که آن را می‌شنوند در حالی که سرگرم بازی اند!

أَوَلَمْ یَرَ الَّذِینَ کَفَرُوا أَنَّ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ کَانَتَا رَتْقًا فَفَتَقْنَاهُمَا وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ کُلَّ شَیْءٍ حَیٍّ أَفَلَا یُؤْمِنُونَ (۳۰)

آیا کافران ندیدند که آسمان‌ها و زمین به هم پیوسته بودند، و ما آن‌ها را از یک‌دیگر جدا ساختیم. و هر چیز زنده ای را از آب آفریدیم؟! آیا ایمان نمی‌آورند؟!

وَجَعَلْنَا فِی الْأَرْضِ رَوَاسِیَ أَن تَمِیدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِیهَا فِجَاجًا سُبُلًا لَّعَلَّهُمْ یَهْتَدُونَ (۳۱)

و در زمین، کوه‌های استواری قرار دادیم، مبادا آنان را بلرزاند! و در آن، دره‌ها و راههایی قرار دادیم تا راه یابند.

وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَقْفًا مَّحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آیَاتِهَا مُعْرِضُونَ (۳۲)

و آسمان را سقف (محکم و) محفوظی قرار دادیم. ولی آن‌ها از نشانه‌های آن (بر عظمت خدا) روی گردانند.

وَهُوَ الَّذِی خَلَقَ اللَّیْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ کُلٌّ فِی فَلَکٍ یَسْبَحُونَ (۳۳)

او کسی است که شب و روز و خورشید و ماه را آفرید. در حالی که هر یک در مداری شناورند.

لَوْ یَعْلَمُ الَّذِینَ کَفَرُوا حِینَ لَا یَکُفُّونَ عَن وُجُوهِهِمُ النَّارَ وَلَا عَن ظُهُورِهِمْ وَلَا هُمْ یُنصَرُونَ (۳۹)

اگر کافران می‌دانستند زمانی که (فرا می‌رسد) نمی‌توانند آتش را از صورت‌ها و پشتهای خود دور کنند، و هیچ کس آنان را یاری نمی‌کند (این قدر درباره قیامت شتاب نمی‌کردند)!

بَلْ تَأْتِیهِم بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا یَسْتَطِیعُونَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ یُنظَرُونَ (۴۰)

آری، (این مجازات الهی) بطور ناگهانی به سراغشان می‌آید و مبهوتشان می‌کند. آن‌چنان که توانایی دفع آن را ندارند، و به آن‌ها مهلت داده نمی‌شود.

<..>

۲- سوره الاذاریات آیه۴۷

وَالسَّمَاءَ بَنَیْنَاهَا بِأَیْدٍ وَإِنَّا لَمُوسِعُونَ (۴۷)

و ما آسمان را با قدرت بنا کردیم، و همواره آن را وسعت می‌بخشیم.

<..>

۳- سوره الصف آیه۱۲ و آیات اول

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِی السَّمَاوَاتِ وَمَا فِی الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ (۱)

آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین است همه تسبیح خدا می‌گویند. و او توانا و حکیم است.

یَا أَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ (۲)

ای کسانی که ایمان آورده اید! چرا سخنی می‌گویید که عمل نمی‌کنید؟!

کَبُرَ مَقْتًا عِندَ اللهِ أَن تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ (۳)

نزد خدا بسیار خشم آور است که سخنی بگویید که عمل نمی‌کنید!

یَغْفِرْ لَکُمْ ذُنُوبَکُمْ وَیُدْخِلْکُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِی مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاکِنَ طَیِّبَةً فِی جَنَّاتِ عَدْنٍ ذَٰلِکَ الْفَوْزُ الْعَظِیمُ (۱۲)

(اگر چنین کنید) گناهانتان را می‌بخشد و شما را در باغهایی بهشتی داخل می‌کند که نهرها از پای درختانش جاری است و در (قصرها و) مسکنهای پاکیزه در باغهای جاویدان بهشتی جای می‌دهد. و این پیروزی عظیم است.

<..>

۴- سوره حمد آیات ۱و۲

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ (١)

بنام خداوند بخشنده مهربان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (٢)

حمد و سپاس مخصوص خداوندی است که پروردگار جهانیان است

<..>

۵- سوره الملک آیات ۱تا۱۰

تَبَارَکَ الَّذِی بِيَدِهِ الْمُلْکُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ قَدِيرٌ (١)

پر برکت و زوال ناپذیر است کسی که حاکمیت و مالکیت (جهان هستی) به دست اوست، و او بر هر چیز تواناست.

الَّذِی خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ (٢)

آن‌کس که مرگ و حیات را آفرید تا شما را بیازماید که کدام یک از شمابهتر عمل می‌کنید، و او توانا و آمرزنده است.

الَّذِی خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا مَّا تَرَىٰ فِی خَلْقِ الرَّحْمَٰنِ مِن تَفَاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَىٰ مِن فُطُورٍ (٣)

همان کسی که هفت آسمان را بر فراز یک‌دیگر آفرید. در آفرینش خداوند رحمان هیچ تضادو عیبی نمی‌بینی. بار دیگر نگاه کن، آیا هیچ شکاف و خللی مشاهده می‌کنی؟!

ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنقَلِبْ إِلَيْکَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ (٤)

سپس بار دیگر (به عالم هستی) نگاه کن، سرانجام چشمانت (در جستجوی خلل و نقصان) ناکام مانده و خسته و ناتوان به سوی تو باز می‌گردد.

وَلَقَدْ زَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَجَعَلْنَاهَا رُجُومًا لِّلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ (۵)

ما آسمان پایین [= نزدیک] را با چراغهای فروزانی زینت بخشیدیم، و آن‌ها [= شهابها] را تیرهایی برای (راندن) شیاطین قرار دادیم، و برای آنان عذاب آتش فروزان فراهم ساختیم.

وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ (۶)

و برای کسانی که به پروردگارشان کافر شدند عذاب جهنم است، و چه بد فرجامی است!

إِذَا أُلْقُوا فِيهَا سَمِعُوا لَهَا شَهِيقًا وَهِيَ تَفُورُ (۷)

هنگامی که در آن افکنده شوند صدای وحشتناکی از آن می‌شنوند، در حالی که پیوسته فوران می‌کند!

تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلَهُمْ خَزَنَتُهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَذِيرٌ (۸)

نزدیک است (دوزخ) از شدّت غضب پاره پاره شود. هر زمان که گروهی در آن افکنده می‌شوند، نگهبانان دوزخ از آن‌ها می پرسند: «مگر بیم دهنده الهی به سراغ شما نیامد؟!»

قَالُوا بَلَىٰ قَدْ جَاءَنَا نَذِيرٌ فَكَذَّبْنَا وَقُلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِن شَيْءٍ إِنْ أَنتُمْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ (۹)

می گویند: «چرا، بیم دهنده ای به سراغ ما آمد، ولی ما (او را) تکذیب کردیم و گفتیم: «خداوند هرگز چیزی نازل نکرده، و شما در گمراهی بزرگی هستید.»

وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ (١٠)

و می‌گویند: «اگر ما گوش شنوا داشتیم یا تعقل می‌کردیم، در میان دوزخیان نبودیم.»

<..>

۶- سوره الشورا آیات اول ، وسط ، پایانی

تَكَادُ السَّمَاوَاتُ يَتَفَطَّرْنَ مِن فَوْقِهِنَّ وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِمَن فِي الْأَرْضِ أَلَا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ (٥)

نزدیک است آسمان‌ها (بخاطر نسبتهای ناروای مشرکان) از فرازشان متلاشی شود. و فرشتگان پیوسته تسبیح و حمد پروردگارشان را می گویند و برای کسانی که در زمین هستند آمرزش می‌طلبند. آگاه باشید خداوند آمرزنده و مهربان است.

لَهُ مَقَالِيدُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (١٢)

کلیدهای آسمان‌هاو زمین از آن اوست. روزی را برای هر کس بخواهد گسترده می‌سازد یا تنگ می‌گیرد. او به همه‌چیز داناست.

وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَثَّ فِيهِمَا مِن دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ (٢٩)

و از آیات اوست آفرینش آسمان‌ها و زمین و آن‌چه از جنبندگان در آن‌ها منتشر نموده. و او هرگاه بخواهد بر گردآوری آن‌ها تواناست.

صِرَاطِ اللَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ أَلَا إِلَى اللَّهِ تَصِيرُ الْأُمُورُ (٥٣)

راه خداوندی که آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین است از آنِ اوست. آگاه باشید که همه امور تنها به سوی خدا باز می‌گردد.

<..>

۷- سوره الواقعه آیات پایانی

وَتَصْلِيَةُ جَحِيمٍ (۹۴)

و سرنوشت او ورود در آتش جهنم است.

إِنَّ هَٰذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ (۹۵)

به یقین حق و یقین این است.

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّکَ الْعَظِيمِ (۹۶)

پس به نام پروردگار بزرگت تسبیح کن (و او را منزّه بشمار).

<..>

۸- سوره الرحمن آیات اول ، وسط ، پایانی

الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ (۵)

خورشید و ماه با حساب دقیقی در گردشند،

وَالنَّجْمُ وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ (۶)

و گیاهان و درختان برای خدا سجده می‌کنند.

وَالسَّمَاءَ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ (۷)

و آسمان را برافراشت، و میزان و قانون نهاد،

وَيَبْقَىٰ وَجْهُ رَبِّکَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ (۲۷)

و تنها ذات صاحب جلال و گرامی پروردگارت باقی می‌ماند.

يَا مَعْشَرَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَن تَنفُذُوا مِنْ أَقْطَارِ السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ فَانفُذُوا لَا تَنفُذُونَ إِلَّا بِسُلْطَانٍ (۳۳)

ای گروه جنّ و انس! اگر می‌توانید از مرزهای آسمان‌ها و زمین بگذرید، پس بگذرید، ولی هرگز نمی‌توانید، مگر با نیرویی (فوق العاده).

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسِيمَاهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّوَاصِي وَالْأَقْدَامِ (۴۱)

مجرمان از چهره هایشان شناخته می‌شوند. و موهای پیش سر، و پاهایشان را می‌گیرند (و به دوزخ می‌افکنند).

هَٰذِهِ جَهَنَّمُ الَّتِي يُكَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ (۴۳)

این همان دوزخی است که مجرمان آن را انکار می‌کردند.

يَطُوفُونَ بَيْنَهَا وَبَيْنَ حَمِيمٍ آنٍ (۴۴)

اکنون در میان آن و آب سوزان در رفت و آمدند.

تَبَارَكَ اسْمُ رَبِّكَ ذِي الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ (۷۸)

پربرکت و زوال ناپذیر است نام پروردگار صاحب جلال و بزرگوار تو.

<..>

۹- سوره القمر آیات اول

اقْتَرَبَتِ السَّاعَةُ وَانشَقَّ الْقَمَرُ (۱)

قیامت نزدیک شد و ماه از هم شکافت!

وَإِن يَرَوْا آيَةً يُعْرِضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُّسْتَمِرٌّ (۲)

و هرگاه نشانه و معجزه ای را ببینند روی بر می‌گردانند و می‌گویند: «این سحری همیشگی است».

<..>

۱۰- سوره الحشر آیات اول و پایانی

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِی السَّمَاوَاتِ وَمَا فِی الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ (۱)

آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین است، برای خدا تسبیح می‌گویند. و او توانا و حکیم است.

هُوَ الَّذِی أَخْرَجَ الَّذِینَ کَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْکِتَابِ مِن دِیَارِهِمْ لِأَوَّلِ الْحَشْرِ مَا ظَنَنتُمْ أَن یَخْرُجُوا وَظَنُّوا أَنَّهُم مَّانِعَتُهُمْ حُصُونُهُم مِّنَ اللهِ فَأَتَاهُمُ اللهُ مِنْ حَیْثُ لَمْ یَحْتَسِبُوا وَقَذَفَ فِی قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ یُخْرِبُونَ بُیُوتَهُم بِأَیْدِیهِمْ وَأَیْدِی الْمُؤْمِنِینَ فَاعْتَبِرُوا یَا أُولِی الْأَبْصَارِ (۲)

او کسی است که کافران اهل کتاب را در نخستین برخورد (با مسلمانان) از خانه هایشان بیرون راند. گمان نمی‌کردید آنان بیرون روند، و خودشان نیز گمان می‌کردند که دژهای محکمشان آن‌ها را از عذاب الهی مانع می‌شود.

لَوْ أَنزَلْنَا هَٰذَا الْقُرْآنَ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَیْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا مِّنْ خَشْیَةِ اللهِ وَتِلْکَ الْأَمْثَالُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ یَتَفَکَّرُونَ (۲۱)

اگر این قرآن را بر کوهی نازل می‌کردیم، می‌دیدی که در برابر آن خاشع می‌شود و از خوف خدا می‌شکافد! اینها مثالهایی است که برای مردم می زنیم، شاید (در آن) بیندیشند.

هُوَ اللهُ الَّذِی لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ عَالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ هُوَ الرَّحْمَٰنُ الرَّحِیمُ (۲۲)

او خداوند یگانه ای است که معبودی جز او نیست، دانای آشکار و نهان است، و اوست بخشنده و مهربان.

هُوَ اللهُ الَّذِی لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ الْمَلِکُ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَیْمِنُ الْعَزِیزُ الْجَبَّارُ الْمُتَکَبِّرُ سُبْحَانَ اللهِ عَمَّا یُشْرِکُونَ (۲۳)

او خداوند یگانه ای است که معبودی جز او نیست، حاکم و مالک اوست، از هر عیب منزّه است، به کسی ستم نمی‌کند، امنیّت بخش است، مراقب همه‌چیز است، شکست ناپذیری که (با اراده نافذ خود) هر امری را اصلاح می‌کند، و دارای کبریا و عظمت است. خداوند منزّه است از آن‌چه همتای او قرار می‌دهند!

هُوَ اللَّهُ الْخَالِقُ الْبَارِئُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ يُسَبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۲۴)

او خداوندی است هستی بخش، آفریننده ای ابداع گر، و صورتگر (بی نظیر). از آن اوست بهترین نامها. آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است تسبیح او می‌گویند. و او توانا و حکیم است.

<..>

۱۱- سوره الزمر آیات اول ، وسط ، پایانی

لَهُم مِّن فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ يَا عِبَادِ فَاتَّقُونِ (۱۶)

برای آنان از بالای سرشان سایبانهایی از آتش، و در زیر پایشان نیز طبقاتی (از آتش) است. این چیزی است که خداوند با آن بندگانش را می‌ترساند. ای بندگان من! از (نافرمانی) من بپرهیزید.

لَٰكِنِ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّن فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعْدَ اللَّهِ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ (۲۰)

ولی برای آن‌ها که تقوای الهی پیشه کردند، غرفه هایی در بهشت است که بر فراز آن غرفه‌های دیگری بنا شده و از زیر آن نهرها جاری است. این وعده الهی است، و خداوند در وعده خود تخلّف نمی‌کند.

اللهُ نَزَّلَ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُّتَشَابِهًا مَّثَانِیَ تَقْشَعِرُّ مِنْهُ جُلُودُ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلِينُ جُلُودُهُمْ وَقُلُوبُهُمْ إِلَىٰ ذِكْرِ اللهِ ذَٰلِکَ هُدَى اللهِ يَهْدِی بِهِ مَن يَشَاءُ وَمَن يُضْلِلِ اللهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ (۲۳)

خداوند بهترین سخن را نازل کرده، کتابی که آیاتش (در لطف و زیبایی و عمق و محتوا) همانند یک‌دیگر است. آیاتی مکرر دارد (با تکراری شوق انگیز) که از شنیدن آیاتش لرزه بر اندام کسانی که از پروردگارشان می‌ترسند می‌افتد. سپس برون و درونشان نرم و متوجّه ذکر خدا می‌شود.این هدایت الهی است که هرکس را بخواهد با آن راهنمایی می‌کند. و هر کس را خداوند گمراه سازد، هیچ راهنمایی برای او نخواهد بود.

وَتَرَى الْمَلَائِكَةَ حَافِّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَقُضِیَ بَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَقِيلَ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۷۵)

(در آن روز) فرشتگان را می‌بینی که بر گرد عرش حلقه زده اند و پروردگارشان را حمد و تسبیح می‌گویند.و در میان آنان [= بندگان] بحق داوری می‌شود. و (سرانجام) گفته خواهد شد:«حمدوستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار جهانیان است.»

<...>

۱۲- سوره الحدید آیات اول و آیه۲۱

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِی السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ (۱)

آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است برای خدا تسبیح می‌گویند. و او توانا و حکیم است.

لَهُ مُلْکُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِی وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَىٰ كُلِّ شَیْءٍ قَدِيرٌ (۲)

مالکیّت و حاکمیّت آسمان‌ها و زمین از آنِ اوست. زنده می‌کند و می‌میراند. و او بر هر چیز تواناست.

هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ (۳)

اوست اوّل و آخر و پیدا و پنهان. و او به هر چیز داناست.

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ (۴)

او کسی است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز [= شش دوران] آفرید. سپس بر عرش قدرت قرارگرفت (و به تدبیر جهان پرداخت). آن‌چه را در زمین داخل می شود می‌داند، و آن‌چه را از آن خارج می‌شود و آن‌چه از آسمان نازل می‌گردد و آن‌چه به آسمان بالا می‌رود. و هر جا باشید او با شماست، و خداوند نسبت به آن‌چه انجام می‌دهید بیناست.

لَّهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ (۵)

مالکیّت و حاکمیت آسمان‌ها و زمین از آنِ اوست. و همه امور به سوی او بازگردانده می‌شود.

اعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهْوٌ وَزِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ (۲۰)

بدانید زندگی دنیا تنها بازی و سرگرمی و تجمّل پرستی و فخرفروشی در میان شما و افزون طلبی در اموال و فرزندان است، همانندبارانی که محصولش کشاورزان را در شگفتی و سرور فرو می‌برد، سپس خشک می‌شود به گونه ای که آن را زرد رنگ می‌بینی.

سپس تبدیل به کاه می‌شود. (آری دنیا نیز به همین سرعت می‌گذرد) و در آخرت، عذاب شدید است یا آمرزش و رضای الهی. و زندگی دنیا چیزی جز متاع فریب نیست.

سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللهِ وَرُسُلِهِ ذَٰلِکَ فَضْلُ اللهِ یُؤْتِیهِ مَن یَشَاءُ وَاللهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِیمِ (۲۱)

به پیش تازید برای رسیدن به آمرزش پروردگارتان و بهشتی که پهنه آن مانند پهنه آسمان و زمین است و برای کسانی که به خدا و پیامبرانش ایمان آورده اند. آماده شده است، این فضل خداوند است که به هرکس بخواهد می‌دهد. و خداوند دارای فضل عظیم است.

<..>

۱۳- سوره التحریم آیه۶

یَا أَیُّهَا الَّذِینَ آمَنُوا قُوا أَنفُسَکُمْ وَأَهْلِیکُمْ نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَیْهَا مَلَائِکَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ لَّا یَعْصُونَ اللهَ مَا أَمَرَهُمْ وَیَفْعَلُونَ مَا یُؤْمَرُونَ (۶)

ای کسانی که ایمان آورده اید! خود و خانواده خویش را از آتشی که هیزم آن انسانها و سنگهاست نگه دارید. آتشی که فرشتگانی بر آن گمارده شده که خشن و سختگیرند و هرگز فرمان خدا را مخالفت نمی‌کنند و آن‌چه را فرمان داده شده اند (بطور کامل) اجرا می‌نمایند.

<..>

۱۴- سوره النمل آیه۸۸

وَتَرَى الْجِبَالَ تَحْسَبُهَا جَامِدَةً وَهِيَ تَمُرُّ مَرَّ السَّحَابِ صُنْعَ اللَّهِ الَّذِي أَتْقَنَ كُلَّ شَيْءٍ إِنَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَفْعَلُونَ (۸۸)

کوهها را می‌بینی، و آن‌ها را ساکن و بی حرکت می‌پنداری، در حالی که مانند ابرها در حرکتند. این صنع و آفرینش خداوندی است که همه‌چیز را متقن و استوار آفریده. به یقین او از کارهایی که شما انجام می‌دهید آگاه است.

<..>

۱۵- سوره الفصلت آیه۱۲و۱۳

فَقَضَاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ فِي يَوْمَيْنِ وَأَوْحَىٰ فِي كُلِّ سَمَاءٍ أَمْرَهَا وَزَيَّنَّا السَّمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصَابِيحَ وَحِفْظًا ذَٰلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ (۱۲)

آنگاه آن‌ها را بصورت هفت آسمان در دو روز [= دو دوران] آفرید، و در هر آسمانی امر (و برنامه) آن (آسمان) را وحی (و مقرّر) فرمود، و آسمان پایین را با چراغهایی[= ستارگان] زینت بخشیدیم، و (با شهابها از رخنه شیاطین) حفظ کردیم. این است تقدیر خداوند توانا و دانا.

فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِّثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ (۱۳)

اگر آن‌ها روی گردان شوند، بگو: «من شما را از صاعقه ای همانند صاعقه عاد و ثمود بیم می‌دهم!»

<..>

۱۶- سوره الزخرف آیات اول ، وسط ، پایانی

وَلَئِن سَأَلْتَهُم مَّنْ خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ (۹)

اگر از آنان بپرسی: «چه کسی آسمان‌ها و زمین را آفریده است؟» به یقین می‌گویند: «خداوند توانا و دانا آن‌ها را آفریده است».

الَّذِی جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُبُلًا لَّعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ (۱۰)

همان کسی که زمین را محل آرامش شما قرار داد، و برای شما در آن راههایی آفرید، باشد تا هدایت شوید (و به مقصد برسید).

إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّی وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَٰذَا صِرَاطٌ مُّسْتَقِيمٌ (۶۴)

به یقین خداوند پروردگار من و پروردگار شماست. (تنها) او را پرستش کنید که راه راست همین است.»

وَتَبَارَكَ الَّذِی لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِندَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ (۸۵)

پر برکت و زوال ناپذیر است کسی که حکومت آسمان‌ها و زمین و آن‌چه در میان آن دو است از آن اوست. و آگاهی از قیام قیامت نزد اوست و به سوی اوبازگردانده می‌شوید.

<...>

۱۷- سوره الجاثیه آیه۳۲ تا آخر

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِی السَّمَاوَاتِ وَمَا فِی الْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ إِنَّ فِی ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ (۱۳)

او آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین است همه را از جانب خویش مسخّر شما ساخته. در این نشانه‌های (مهمّی) است برای کسانی که اندیشه می‌کنند.

وَإِذَا قِيلَ إِنَّ وَعْدَ اللهِ حَقٌّ وَالسَّاعَةُ لَا رَيْبَ فِيهَا قُلْتُم مَّا نَدْرِي مَا السَّاعَةُ إِن نَّظُنُّ إِلَّا ظَنًّا وَمَا نَحْنُ بِمُسْتَيْقِنِينَ (۳۲)

و هنگامی که گفته می‌شد: «وعده خداوند حق است، و در قیامت هیچ شکی نیست»، شما می‌گفتید: «ما نمی‌دانیم قیامت چیست؟ ما تنها گمانی داریم، و به هیچ وجه (به آن) یقین نداریم.»

وَبَدَا لَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِم مَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ (۳۳)

و بدیهای اعمالشان برای آنان آشکار می‌شود، و سرانجام آن‌چه را استهزا می‌کردند آن‌ها را فرا می‌گیرد.

وَقِيلَ الْيَوْمَ نَنسَاكُمْ كَمَا نَسِيتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ (۳۴)

و به آن‌ها گفته می‌شود: «امروز شما را فراموش می‌کنیم همان گونه که شما دیدار امروزتان را فراموش کردید. و جایگاه شما دوزخ است و هیچ یاوری ندارید.

ذَٰلِكُم بِأَنَّكُمُ اتَّخَذْتُمْ آيَاتِ اللهِ هُزُوًا وَغَرَّتْكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يُخْرَجُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ (۳۵)

این بخاطر آن است که شما آیات خدا را به مسخره گرفتید و زندگی دنیا شما را فریب داد.» امروز نه آنان از دوزخ بیرون آورده می‌شوند، و نه هیچ گونه عذری از آن‌ها پذیرفته می‌شود.

فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَاوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۳۶)

پس حمد و ستایش مخصوص خداست، پروردگار آسمان‌ها و پروردگار زمین و پروردگار همه جهانیان.

وَلَهُ الْكِبْرِيَاءُ فِی السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِیزُ الْحَکِیمُ (۳۷)

و برای اوست کبریا (و عظمت) در آسمان‌ها و زمین، و اوست توانا و حکیم.

<..>

۱۸- سوره الحجرات آیه۱۸

یَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأْتِ وَتَقُولُ هَلْ مِن مَّزِیدٍ (۳۰)

(به خاطر بیاورید) روزی را که به جهنم می‌گوییم: «آیا پر شده ای؟!» و او می‌گوید: «آیا افزون بر این هم هست؟!»

<..>

۱۹- سوره التغابن آیات اول

یُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِی السَّمَاوَاتِ وَمَا فِی الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْکُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَىٰ کُلِّ شَیْءٍ قَدِیرٌ (۱)

آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین است برای خدا تسبیح می‌گویند. مالکیّت و حاکمیت و ستایش مخصوص اوست. و او بر همه‌چیز تواناست.

یَعْلَمُ مَا فِی السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَیَعْلَمُ مَا تُسِرُّونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللهُ عَلِیمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ (۴)

آن‌چه را درآسمان‌ها و زمین است می‌داند، و از آن‌چه پنهان یا آشکار می کنید باخبر است. و خداوند از آن‌چه در درون سینه‌هاست آگاه است.

<..>

۲۰- سوره المعارج آیه۳و۴

مِّنَ اللهِ ذِی الْمَعَارِجِ (۳)

از سوی خداوندی که فرشتگانش بر آسمان‌ها صعود می‌کنند

تَعْرُجُ الْمَلَائِکَةُ وَالرُّوحُ إِلَیْهِ فِی یَوْمٍ کَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِینَ أَلْفَ سَنَةٍ (۴)

فرشتگان و روح (آن فرشته مقرّب خداوند) به سوی او عروج می‌کنند در روزی که مقدارش پنجاه هزار سال است.

<...>

۲۱- سوره القیامه آیات اول

فَإِذَا بَرِقَ الْبَصَرُ (۷)

(بگو:) در آن هنگام که چشمها از شدّت وحشت خیره گردد،

وَخَسَفَ الْقَمَرُ (۸)

و ماه بی نور شود،

وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ (۹)

و خورشید و ماه با هم جمع شوند،

آن روز انسان می‌گوید: «راه فرار کجاست؟!»

کَلَّا لَا وَزَرَ (۱۱)

هرگز چنین نیست، (راه فرار و) پناهگاهی وجود ندارد!

إِلَىٰ رَبِّکَ یَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ (۱۲)

آن روز قرارگاه نهایی تنها به سوی پروردگار تو است.

<...>

۲۲- سوره النباء آیه۲۱

إِنَّ جَهَنَّمَ كَانَتْ مِرْصَادًا (۲۱)

به یقین (در آن روز) جهنم کمینگاهی است بزرگ،

<..>

۲۳- سوره السجده آیات ۴ تا ۹

اللَّهُ الَّذِی خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَیْنَهُمَا فِی سِتَّةِ أَیَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُم مِّن دُونِهِ مِن وَلِیٍّ وَلَا شَفِیعٍ أَفَلَا تَتَذَكَّرُونَ (۴)

خداوند کسی است که آسمان‌ها و زمین و آن‌چه را میان این دو است در شش روز [= شش دوران] آفرید، سپس بر عرش (قدرت و تدبیر جهان هستی) قرار گرفت. هیچ سرپرست و شفاعت کننده ای برای شما جز او نیست. آیا متذکّر نمی‌شوید؟!

یُدَبِّرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ یَعْرُجُ إِلَیْهِ فِی یَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِّمَّا تَعُدُّونَ (۵)

امور (این جهان) را از آسمان به سوی زمین تدبیر می‌کند. سپس در روزی که مقدار آن هزار سال از سالهایی است که شما می‌شمرید به سوی او بالا می‌رود (و دنیا پایان می‌یابد).

ذَٰلِكَ عَالِمُ الْغَیْبِ وَالشَّهَادَةِ الْعَزِیزُ الرَّحِیمُ (۶)

او خداوندی است که از پنهان و آشکار باخبر است، و توانا و مهربان است.

الَّذِی أَحْسَنَ كُلَّ شَیْءٍ خَلَقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنسَانِ مِن طِینٍ (۷)

همان کسی که هرچه را آفرید نیکو آفرید. و آفرینش انسان را از گِل آغاز کرد.

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِن سُلَالَةٍ مِّن مَّاءٍ مَّهِينٍ (۸)

سپس نسل او را از عصاره ای از آب ناچیز و بی قدر آفرید.

ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ مِن رُّوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ (۹)

سپس (اندام) او را نظام بخشید و از روح خویش [= روحی شریف و برجسته] در وی دمید. و برای شما گوش‌ها و چشمها و دلها [= عقلها] قرار داد. امّا کمتر شکر (نعمتهای او را) به جا می‌آورید.

<..>

۲۴- سوره الفاطر آیات اول ، وسط ، پایانی

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا أُولِي أَجْنِحَةٍ مَّثْنَىٰ وَثُلَاثَ وَرُبَاعَ يَزِيدُ فِي الْخَلْقِ مَا يَشَاءُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ (۱)

ستایش مخصوص خداوندی است که آفریننده آسمان‌ها و زمین است، که فرشتگان را رسولانی قرار داد دارای بالهای دوگانه و سه گانه و چهارگانه، او هرچه بخواهد در آفرینش می‌افزاید، زیرا خداوند بر هر چیزی تواناست.

أَفَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسَرَاتٍ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ (۸)

آیا کسی که زشتی عملش برای او آراسته شده و آن را زیبا می‌بیند (همانند کسی است که واقع را می‌یابد)؟!

خداوند هر کس را بخواهد (و سزاوار باشد) گمراه می‌سازد و هر کس را بخواهد (و شایسته ببیند) هدایت می‌کند. پس جانت بخاطر شدّت تأسّف بر آنان از دست نرود. خداوند به آن‌چه انجام می‌دهند داناست.

إِنَّ اللهَ يُمْسِكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ أَن تَزُولَا وَلَئِن زَالَتَا إِنْ أَمْسَكَهُمَا مِنْ أَحَدٍ مِّن بَعْدِهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا (۴۱)

خداوند آسمان‌ها و زمین را نگاه می‌دارد تا (از نظام خود) منحرف نشوند. و هرگاه منحرف گردند، کسی جز او نمی‌تواند آن‌ها را نگاه دارد. او دارای حلم و آمرزنده است.

<...>

۲۵- سوره الکهف آیه۵۳

وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُم مُّوَاقِعُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَنْهَا مَصْرِفًا (۵۳)

و گنهکاران، آتش (دوزخ) را می‌بینند. و یقین می‌کنند که در آن گرفتار می‌شوند. و هیچ گونه راه گریزی از آن نخواهند یافت.

<...>

۲۶- سوره الانسان آیه۴و۲۲و۲۷

إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَ وَأَغْلَالًا وَسَعِيرًا (۴)

ما برای کافران،زنجیرها و غلها و شعله‌های سوزان آتش آماده کرده ایم!

عَالِيَهُمْ ثِيَابُ سُندُسٍ خُضْرٌ وَإِسْتَبْرَقٌ وَحُلُّوا أَسَاوِرَ مِن فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا (۲۱)

بر اندام آن‌ها [= بهشتیان] لباسهایی است از حریر نازک سبز رنگ، و از دیبای ضخیم، و با دستبندهایی از نقره آراسته شده اند، و پروردگارشان شراب طهور به آنان می‌نوشاند.

إِنَّ هَٰذَا كَانَ لَكُمْ جَزَاءً وَكَانَ سَعْيُكُم مَّشْكُورًا (۲۲)

این پاداش شماست، و سعی و تلاش شما مورد قدردانی است.

إِنَّ هَٰؤُلَاءِ يُحِبُّونَ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا (۲۷)

آن‌ها زندگی زودگذر دنیا را دوست دارند، در حالی که روز سختی را پشت سر خودرها می‌کنند.

<...>

۲۷- سوره الاعراف آیه۹۶ و آیات ۴۴ الی ۵۳

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَن قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدتُّم مَّا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَأَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَيْنَهُمْ أَن لَّعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ (۴۴)

و بهشتیان دوزخیان را صدا می‌زنند که: «آن‌چه را پروردگارمان به ماوعده داده بود، همه را حق یافتیم. آیا شما هم آن‌چه را پروردگارتان به شما وعده داده بود حق یافتید؟!» می‌گویند: «آری» دراین هنگام، ندادهنده ای در میان آن‌ها ندا می‌دهد که: «لعنت خدا بر ستمکاران باد!

الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا وَهُم بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ (۴۵)

(همان) کسانی که (مردم را) از راه خدا باز می‌دارند، و (با القای شبهات) می‌خواهند آن را کج و معوج نشان دهند. و آن‌ها سرای دیگر را انکار می‌کنند.»

وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَاهُمْ وَنَادَوْا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَن سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ (۴۶)

و در میان آن دو [= بهشتیان و دوزخیان]، حجابی است. و بر «اعراف» مردانی هستند که هر یک از آن دو گروه را از چهره هایشان می‌شناسند. و بهشتیان را صدا می‌زنند که: «درود بر شما باد!» امّا داخل بهشت نمی‌شوند، در حالی که امید آن را دارند.

وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ (۴۷)

و هنگامی که چشمشان به دوزخیان می‌افتد می‌گویند: «پروردگارا! ما را با گروه ستمکاران قرار مده.»

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُم بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ (۴۸)

و اصحاب اعراف، مردانی (از دوزخیان را) که از سیمایشان آن‌ها را می‌شناسند، صدا می‌زنند و می‌گویند: «(دیدید که) نه جمع آوری (مال و ثروت) شما و نه تکبر ورزیدن شما، به حالتان سودی نداد!»

أَهَٰؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنتُمْ تَحْزَنُونَ (۴۹)

آیا اینها [=این واماندگان براعراف] همانان هستند که سوگند یاد کردید خداوند، هرگز رحمتش را شامل حال آن‌ها نخواهد کرد؟! (ولی خداوند بخاطر ایمان و کارهای نیکشان، آن‌ها رابخشید. هم اکنون به آن‌ها گفته می‌شود:) داخل بهشت شوید، که نه ترسی بر شماست و نه اندوهگین می‌شوید.

وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِيضُوا عَلَيْنَا مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ (۵۰)

و دوزخیان، بهشتیان را صدا می‌زنند که: «(ترحم کنید و) مقداری آب، یا از آن‌چه خدا به شما روزی داده، به ما ببخشید.» آن‌ها (در پاسخ) می‌گویند: «خداوند اینها را بر کافران حرام کرده است.»

الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسَاهُمْ كَمَا نَسُوا لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَٰذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَجْحَدُونَ (۵۱)

(همان) کسانی که دین و آیین خود را سرگرمی و بازیچه گرفتند. و زندگی دنیا آنان را مغرور ساخت. امروز ما آن‌ها را فراموش می‌کنیم، همان گونه که آن‌ها دیدار چنین روزی را فراموش کردند و آیات ما را انکار می‌نمودند.

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ (۹۶)

و اگر اهل شهرها و آبادیها، ایمان می‌آوردند و تقوا پیشه می‌کردند، به یقین برکات آسمان و زمین را بر آن‌ها می‌گشودیم. ولی (آن‌ها حق را) تکذیب کردند. ما هم آنان را به کیفر اعمالشان مجازات کردیم.

<...>

۲۸- سوره النازعات آیه۲۷

أَنتُمْ أَشَدُّ خَلْقًا أَمِ السَّمَاءُ بَنَاهَا (۲۷)

آیا آفرینش شما (بعد از مرگ) مشکل‌تر است یا آفرینش آسمان که خداوند آن را بنا نهاد؟!

<...>

۲۹- سوره الفرقان آیه۱۲و۵۹و۶۱

إِذَا رَأَتْهُم مِّن مَّكَانٍ بَعِيدٍ سَمِعُوا لَهَا تَغَيُّظًا وَزَفِيرًا (۱۲)

هنگامی که (این آتش) آنان را از مکانی دور ببیند، صدای خشم آلودش را که با نفس زدن شدید همراه است می‌شنوند.

وَهُوَ الَّذِي مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ هَٰذَا عَذْبٌ فُرَاتٌ وَهَٰذَا مِلْحٌ أُجَاجٌ وَجَعَلَ بَيْنَهُمَا بَرْزَخًا وَحِجْرًا مَّحْجُورًا (۵۳)

او کسی است که دو دریا را در کنار هم قرارداد. این گوارا و شیرین، و آن شور و تلخ. و در میان آن‌ها برزخی قرار داد (تا با هم مخلوط نشوند گویی هر یک به دیگری می‌گوید:) دور باش و نزدیک نیا!

الَّذِي خَلَقَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَٰنُ فَاسْأَلْ بِهِ خَبِيرًا (۵۹)

همان کسی که آسمان‌ها و زمین و آن‌چه را میان این دو وجود دارد، در شش روز[= شش دوران]آفرید. سپس بر عرش (قدرت و تدبیر جهان هستی) قرار گرفت، او خداوندِ رحمان است. از او بخواه که از همه‌چیز آگاه است.

تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُّنِيرًا (۶۱)

زوال ناپذیر و پر برکت است کسی که در آسمان منزلگاههایی برای ستارگان قرار داد. و در میان آن، چراغ روشن (خورشید) و ماه تابان آفرید.

<...>

۳۰- سوره ق آیه۶و۷و۳۸

أَفَلَمْ يَنظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَزَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِن فُرُوجٍ (۶)

آیا آنان به آسمان بالای سرشان نگاه نکردند که چگونه ما آن را بنا کرده‌ایم، و چگونه آن را (بوسیله ستارگان) زینت بخشیده‌ایم و هیچ شکاف و شکستی در آن نیست؟!

وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا رَوَاسِيَ وَأَنبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ بَهِيجٍ (۷)

و زمین را گسترش دادیم و در آن کوههایی عظیم و استوار افکندیم و از هر نوع گیاه بهجت انگیز در آن رویاندیم،

وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا مِن لُّغُوبٍ (۳۸)

ما آسمان‌ها و زمین و آن‌چه را در میان آن‌هاست در شش روز [= شش دوران] آفریدیم، و هیچ گونه رنج و سختی به ما نرسید. (با این حال چگونه زنده کردن مردگان برای ما مشکل است؟!)

<..>

۳۱- سوره یونس آیه۶۶و۶۱

أَلَا إِنَّ لِلَّهِ مَن فِي السَّمَاوَاتِ وَمَن فِي الْأَرْضِ ۗ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللهِ شُرَكَاءَ إِن يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ (۶۶)

آگاه باشید کسانی که در آسمان‌ها و کسانی که در زمین هستند، تعلق به خدا دارند.

و آن‌ها که غیر خدا را همتای او می‌خوانند، (از منطق و دلیلی) پیروی نمی‌کنند. آن‌ها تنها از گمان بی اساس پیروی می‌نمایند و تخمین و حدس (واهی) می‌زنند.

وَمَا تَكُونُ فِی شَأْنٍ وَمَا تَتْلُو مِنْهُ مِن قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ وَمَا يَعْزُبُ عَن رَّبِّکَ مِن مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِی الْأَرْضِ وَلَا فِی السَّمَاءِ وَلَا أَصْغَرَ مِن ذَٰلِکَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِی كِتَابٍ مُّبِينٍ (۶۱)

در هیچ حال (و اندیشه ای) نیستی، و هیچ قسمتی از قرآن را از جانب خداوند، تلاوت نمی‌کنی، و هیچ عملی را انجام نمی‌دهید، مگر این که در آن هنگام که وارد آن می‌شوید ما گواه بر شما هستیم. و هیچ چیز در زمین و آسمان، از پروردگار تو مخفی نمی‌ماند. حتّی به اندازه سنگینی ذرّه ای. و نه کوچکتر و نه بزرگتر از آن نیست، مگر این که (همه آن‌ها) در کتابِ آشکار (و لوح محفوظ علم خداوند) ثبت است.

<..>

۳۲- سوره محمد آیه۱۴

مَّثَلُ الْجَنَّهِ الَّتِی وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّن مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ وَأَنْهَارٌ مِّن لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّهٍ لِّلشَّارِبِينَ وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَمَغْفِرَهٌ مِّن رَّبِّهِمْ كَمَنْ هُوَ خَالِدٌ فِی النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ أَمْعَاءَهُمْ (۱۴)

وصف بهشتی که به پرهیزگاران وعده داده شده، چنین است: در آن نهرهایی از آب صاف و خالص،و نهرهایی از شیر که طعم آن دگرگون نگشته، و نهرهایی از شراب (طهور) که مایه لذت نوشندگان است، و نهرهایی از عسل مصفاست

و برای آن‌ها در آن از همه انواع میوه‌ها فراهم است. و (از همه بالاتر) آمرزشی است از سوی پروردگارشان! آیا اینها همانند کسانی هستند که همیشه در آتش دوزخند و از آبی داغ و سوزان نوشانده می‌شوند که اندرونشان را از هم متلاشی می‌کند؟!

<..>

۳۳- سوره الغافر آیه۶۴و۷و۶۵

الَّذِينَ يَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَيُؤْمِنُونَ بِهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِينَ آمَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ كُلَّ شَيْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِينَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِيلَكَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ (۷)

فرشتگانی که حاملان‌ند و آن‌ها که گرداگرد آن (طواف می‌کنند) تسبیح و حمد پروردگارشان را می‌گویند و به او ایمان دارند و برای مؤمنان آمرزش می‌طلبند (و می‌گویند:) پروردگارا! رحمت و علم تو همه‌چیز را فرا گرفته است. پس کسانی را که توبه کرده و راه تو را پیروی می‌کنند بیامرز، و آنان را از عذاب دوزخ نگاه دار.

اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَصَوَّرَكُمْ فَأَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَرَزَقَكُم مِّنَ الطَّيِّبَاتِ ذَٰلِكُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ (۶۴)

خداوند کسی است که زمین را برای شما جایگاه امن و آرامش قرار داد و آسمان را همچون سقفی (بر فرازتان). و شما را (در عالم جنین) صورتگری کرد، و تصویرتان را نیکو آفرید. و از نعمت‌های پاکیزه به شما روزی داد. این است خداوند پروردگار شما. زوال ناپذیر و پربرکت است خداوندی که پروردگار جهانیان است.

هُوَ الْحَيُّ لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ ۗ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۶۵)

زنده (واقعی) اوست. معبودی جز او نیست. پس او را بخوانید در حالی که دین خود را برای او خالص کرده اید. ستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار جهانیان است.

<..>

۳۴- سوره هود آیه۱۰۸

وَأَمَّا الَّذِينَ سُعِدُوا فَفِى الْجَنَّهِ خَالِدِينَ فِيهَا مَا دَامَتِ السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ إِلَّا مَا شَاءَ رَبُّکَ عَطَاءً غَيْرَ مَجْذُوذٍ (۱۰۸)

امّا کسانی که سعادتمند شدند، تا آسمان‌ها و زمین برپاست، جاودانه در بهشت خواهند ماند. مگر آن‌چه پروردگارت بخواهد. (این) بخششی است قطع نشدنی.

<..>

۳۵- سوره الاسرا آیه۴۴

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمَاوَاتُ السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَن فِيهِنَّ وَإِن مِّن شَىْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَٰكِن لَّا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا (۴۴)

آسمان‌های هفتگانه و زمین و کسانی که در آن‌ها هستند، همه تسبیح او می‌گویند. و هیچ موجودی نیست، جز آنکه، تسبیح و حمد او می‌گوید. ولی شما تسبیح آن‌ها را نمی‌فهمید. او دارای حلم و آمرزنده است.

<..>

۳۶- سوره البقره آیه۲۲و۲۹

الَّذِی جَعَلَ لَکُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَّکُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ (۲۲)

آن‌کس که زمین را بستر شما، و آسمان [=جوّ زمین] را سقفی بر فرازتان قرار داد. و از آسمان آبی فروفرستاد. و بوسیله آن، میوه‌ها (و انواع محصولات) را برای روزی شما رویاند. بنابراین، برای خدا همتایانی قرار ندهید، در حالی که می‌دانید (هیچ یک از آن‌ها، نه شما را آفریده، و نه روزی می‌دهند).

هُوَ الَّذِی خَلَقَ لَکُم مَّا فِی الْأَرْضِ جَمِیعًا ثُمَّ اسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ وَهُوَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیمٌ (۲۹)

او کسی است که همه آن‌چه را در زمین وجود دارد، برای شما آفرید. سپس به آسمان پرداخت. و آن‌ها را به صورت هفت آسمان مرتّب نمود. و او به هر چیزی دانا است.

<..>

۳۷- سوره النساء آیه۱۴و۵۶

إِنَّ الَّذِینَ کَفَرُوا بِآیَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِیهِمْ نَارًا کُلَّمَا نَضِجَتْ جُلُودُهُم بَدَّلْنَاهُمْ جُلُودًا غَیْرَهَا لِیَذُوقُوا الْعَذَابَ ۗ إِنَّ اللَّهَ کَانَ عَزِیزًا حَکِیمًا (۵۶)

کسانی که به آیات ما کافر شدند،بزودی آن‌ها را در آتشی وارد می‌کنیم که هر گاه پوستهای تن آن‌ها (در آن) بسوزد، پوستهای دیگری به جای آن برای آن‌ها قرار می‌دهیم، تا کیفر (الهی) را بچشند. خداوند، توانا و حکیم است (و روی حساب، کیفر می‌دهد).

تِلْکَ حُدُودُ اللهِ وَمَن يُطِعِ اللهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِی مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَٰلِکَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ (۱۳)

اینها مرزهای الهی است. و هر کس خدا و پیامبرش را اطاعت کند، (و قوانین او را محترم بشمرد،) خداوند وی را در باغهایی بهشتی وارد می‌کند که نهرها از پای درختانش جاری است. جاودانه در آن خواهند بود. و این، رستگاری بزرگ است.

وَمَن يَعْصِ اللهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُّهِينٌ (۱۴)

و هر کس در برابر خدا و پیامبرش نافرمانی کند و از مرزهای او تجاوز نماید، خداوند او را در آتشی وارد می‌کند که جاودانه در آن خواهد بود. و برای او مجازات خوارکننده ای است.

<...>

۳۸- سوره التوبه آیه۳۵

يَوْمَ يُحْمَىٰ عَلَيْهَا فِی نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَىٰ بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَٰذَا مَا كَنَزْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَكْنِزُونَ (۳۵)

در آن روز که آن (اندوخته ها) را در آتش جهنم، گرم و سوزان کرده، و با آن پیشانی و پهلو و پشت آنان را داغ می‌نهند. (و به آن‌ها می‌گویند:) این همان چیزی است که برای خود اندوختید و گنج ساختید! پس بچشید چیزی را که برای خود می‌اندوختید!

<...>

۳۹- سوره المدثر آیات۴۰تا۴۷

فِی جَنَّاتٍ يَتَسَاءَلُونَ (۴۰)

آن‌ها در باغهای بهشتی اند، و سؤال می‌کنند،
عَنِ الْمُجْرِمِينَ (۴۱)
از مجرمان:
مَا سَلَكَكُمْ فِی سَقَرَ (۴۲)
«چه چیز شما را به دوزخ وارد ساخت؟!»
قَالُوا لَمْ نَکُ مِنَ الْمُصَلِّينَ (۴۳)
می گویند: «ما از نمازگزاران نبودیم،
وَلَمْ نَکُ نُطْعِمُ الْمِسْكِينَ (۴۴)
و اطعام مستمند نمی‌کردیم،
وَكُنَّا نَخُوضُ مَعَ الْخَائِضِينَ (۴۵)
و پیوسته با اهل باطل همنشین و همصدا بودیم،
وَكُنَّا نُكَذِّبُ بِيَوْمِ الدِّينِ (۴۶)
و همواره روز جزا را انکار می‌کردیم،
حَتَّىٰ أَتَانَا الْيَقِينُ (۴۷)
تا زمانی که مرگ ما فرا رسید!»

<...>

۴۰- سوره البلد آیه‌آخر

وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا هُمْ أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ (۱۹)
و کسانی که آیات ما را انکار کرده اند افرادی شومند.
عَلَيْهِمْ نَارٌ مُّؤْصَدَةٌ (۲۰)
بر آن‌ها آتشی است فرو بسته (که راه فراری از آن نیست)!

